

پژوهشهای حقوقی

شماره ۲۰

هزار و سیصد و نود - نیمسال دوم

مقالات

- تفاوت اشتباه و جهل نسبت به موضوع قرارداد
 - ورشکستگی به تقلب و تقصیر؛ از قانون تجارت تا قانون مجازات اسلامی
 - معاونت در جرایم غیر عمدی
 - تحلیل تئوری متحدالشکل سازی حقوق قراردادهای تجاری فراملی
 - مفهوم و ماهیت قراردادهای آتی
 - صلح و حقوق بشر در برنامه درسی با تأکید بر اسناد بین المللی
- موضوع ویژه: حقوق میراث فرهنگی: ظرفیت‌ها و چالش‌ها
- شمشیر کند عدالت در صیانت از میراث فرهنگی
 - ساخت، معرفی، حمل، نگهداری و خریداری نمونه تقلبی آثار فرهنگی - تاریخی
 - حمایت کیفری رایت از آثار معماری
 - برخی تحولات راهبردی استرداد اموال فرهنگی در نظام بین المللی معاصر
 - تحولات جدید اعاده اموال فرهنگی با نگاهی به بازگرداندن اموال فرهنگی به بومی‌ها
 - حمایت از اموال فرهنگی در هنگام مخاصمات مسلحانه
 - تکامل مفهوم «کارکردی» اموال فرهنگی در پرتو انسانی‌تر شدن حقوق بین الملل
 - آسیب شناسی قوانین حمایت از میراث فرهنگی
 - حق بر نام تاریخی خلیج فارس در آیین حقوق بین الملل
 - تأملی در حل و فصل اختلافات راجع به اموال فرهنگی

تکامل مفهوم «کارکردی» اموال فرهنگی در پرتو انسانی‌تر شدن حقوق بین‌الملل

حوریه حسینی اکبرنژاد*

چکیده: در این مقاله از یک منظر انسانی‌تر و پویاتر به مفهوم اموال فرهنگی نگریسته شده است. این موضوع خصوصاً با توجه به تحولات و توسعه کارکردی به وجود آمده در مفهوم اموال فرهنگی از اهمیت بسیاری برخوردار است. تمرکز مفهومی بر اموال فرهنگی، در زمینه‌هایی با جایگزینی‌هایی مواجه شده است. از جمله می‌توان به انتقال از یادبودها و بناهای تاریخی به مردم و انتقال از هدف به کارکرد و انتقال از حفاظت صرف به حفاظت هوشمند و کاربرد توأم با توسعه پایدار اشاره نمود. امروزه در تبیین مفهوم اموال فرهنگی سه عامل فرهنگ، هویت و خلاقیت در هم تنیده شده است و بی‌تردید، پیشرفت‌های نوین در فناوری و تکنولوژی‌های دیجیتالی سبب بروز برخی تحولات در حفاظت از اموال فرهنگی شده است.

کلیدواژه‌ها: اموال فرهنگی، میراث فرهنگی، اموال فرهنگی معنوی، حقوق بین‌الملل، کارکرد

مقدمه

امروزه انسانی‌تر شدن شاخه‌های مختلف علوم منجر به بروز تحولاتی در عرصه مفاهیم مختلف شده است. ورود فرد انسان به جامعه بین‌المللی، واقعیت انسانی‌تر شدن حقوق بین‌الملل را به عنوان یک فرآیند مستمر و مداوم نمایان ساخته است. با مشارکت فزاینده مردم و افراد انسانی در فرآیند ایجاد و اجرای حقوق بین‌الملل به عنوان تابعان حقوق بین‌الملل در کنار دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی، امروز حقوق بین‌الملل به تمام افراد انسانی مربوط می‌شود و به جای اهتمام

* دانشجوی دوره دکتری حقوق بین‌الملل دانشگاه علامه طباطبائی. hooziehhosseini@yahoo.com

به حراست از حاکمیت دولت، محور توجه خود را به اعتلای ارزش‌های انسانی و پاسداری از آنها در جامعه بین‌المللی معطوف ساخته است.^۱ از این منظر می‌توان انسانی‌تر شدن و پویاتر شدن توسعه مفهومی اموال و میراث فرهنگی را مورد بررسی قرار داد. تمرکز مفهومی بر میراث فرهنگی در سه زمینه مهم با جایگزینی‌هایی مواجه است:

۱- انتقال از یادبودها و بناهای تاریخی به مردم

۲- انتقال از هدف به کارکرد

۳- انتقال از حفاظت صرف به حفاظت هوشمند، کاربرد پایدار و توسعه^۲

قبل از دهه ۱۹۸۰ اموال فرهنگی عمدتاً محدود به کارهای هنری و آثار معماری برجسته بود که مبین تاریخ و ظرایف دقیقی در مورد مردم خاص یا دولت-کشور خاص می‌بود. امروزه این اصطلاح دربرگیرنده مصادیق کاملاً متفاوت و متمایز از جمله بقایای بدن انسان، مناظر و چشم اندازهای محلی و منطقه‌ای می‌شود. بر طبق حقوق سنتی، گونه‌های بیولوژیک نیز به عنوان یکی از مصادیق اموال فرهنگی یا معنوی محسوب می‌شود.^۳

امروزه، گروه‌های متعددی در میراث فرهنگی ذی‌نفع محسوب می‌شوند، از جمله می‌توان به جوامع محلی، دولت‌ها، نهادها و مؤسسات آموزشی، مالکان، مؤسسات تجاری، توریست‌ها و کاربران میراث اشاره نمود. افزایش شمار افرادی که اکنون در اموال فرهنگی سهم دارند، سبب طرح و ارائه دیدگاه‌ها و نقطه نظرات متعدد در مورد تعریف اموال و میراث فرهنگی شده است. امروزه اموال و میراث فرهنگی بیش از آنکه اموال خصوصی محسوب شود، واجد خصیصه عمومی می‌باشد که متعلق به کل بشریت می‌باشد.^۴

مفهوم «بین‌المللی کردن فرهنگی»^۵ که در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم مطرح گردید، در پاسخ به ملاحظات مطرح درباره تخریب ذخایر فرهنگی در زمان جنگ بود. حمایت از اموال فرهنگی در کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه نیز مدنظر قرار گرفت. بر طبق کنوانسیون مذکور، هر گونه ایراد زیان و صدمه به اموال فرهنگی متعلق به هر مردمی به معنای ایراد صدمه و زیان به میراث فرهنگی همه بشریت می‌باشد. به همین دلیل هر فرد باید تلاش و مساعدت خود را جهت حفاظت از فرهنگ جهان به کار گیرد.^۶ رفته رفته این تمایل به وجود آمد که از واژه «میراث فرهنگی به جای»

۱. برای مطالعه بیشتر در این زمینه می‌توانید رجوع کنید به: سید قاسم زمانی، «فرآیند انسانی شدن حقوق بین‌الملل و چالش‌های فراروی آن»، مجموعه مقالات هفته پژوهش در دانشکده حقوق و علوم سیاسی، انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۸۸، صص ۱۰۳-۹۳.

2. TolinaLoulanski, "Revising the Concept for Cultural Heritage : The Argument for a Functional Approach", *International Journal of Cultural Property*, vol. 13, 2006, p. 207.

3. Ross Barnett, "Sacred Sights", *The Australian*, 5 march 2004, 14 in Michael F. Brown, "Heritage Trouble : Recent Work on the Protection of Intangible Cultural Property", *International Journal of Cultural Property*, vol. 12, 2005, p. 40.

4. David Lwenthal, *The Heritage Crusade and the Spoils of History*, Cambridge University Press, 1980, p. 10.

5. "cultural internationalism"

6. Susan Pearce, "The Construction and Analysis of the Cultural Heritage : Some Thoughts" *International*

«اموال فرهنگی» استفاده شود. در عرصه بین‌المللی به ویژه از سال ۲۰۰۰ به بعد شاهد آن هستیم که تمرکز بر اموال فرهنگی معنوی (غیرعینی) در عرصه سیاست‌گذاری‌ها و نظریه‌پردازی‌ها بیش از پیش به منصفه ظهور رسیده است. اندیشمندان بر این باورند که در زمینه اموال فرهنگی می‌بایستیک بازنگری جدی بر مفاهیم و تعاریف ارائه شده در این زمینه صورت پذیرد، به گونه‌ای که میراث فرهنگی معنوی نیز خصوصاً با توجه به اهمیت روزافزون اطلاعات در عصر حاضر در دایره تعریف مذکور گنجانده شود.^۷

ارتباط تنگاتنگ میان ابعاد تکنولوژیک و فنی و نیز جنبه‌های اجتماعی - اقتصادی موضوعات امری انکارناپذیر است. تحولات شگرف در پیشرفت‌های نوین در عرصه تکنولوژی‌های دیجیتال سبب شده که حفاظت سنتی از اموال فرهنگی دستخوش تغییر گردد. امروزه سه عامل فرهنگ، هویت و خلاقیت در عرصه اموال فرهنگی در هم تنیده است.^۸ بر طبق ماده ۱ کنوانسیون مربوط به اتخاذ تدابیر برای ممنوع کردن و جلوگیری از ورود و صدور و انتقال مالکیت غیرقانونی اموال فرهنگی مصوب ۱۴ نوامبر ۱۹۷۰، منظور از اموال فرهنگی، اموالی است اعم از مذهبی و غیرمذهبی که به وسیله هر دولت، اهمیت آنها از نظر باستان‌شناسی ماقبل تاریخ، تاریخی، ادبی، هنری یا علمی مشخص شده است.

گفتار نخست:

توسعه مفهومی اموال فرهنگی

ایجاد شرایط و پیشرفت‌های نوین در عرصه میراث فرهنگی با یک سلسله عوامل اجتماعی دیگر دست به دست هم داده است تا مفهوم میراث فرهنگی را دستخوش تغییر نماید. مفهوم میراث یا اموال فرهنگی باید به عنوان یک مفهوم انقلابی، پیچیده و دارای اجزای متفاوت در نظر گرفته شود. ارائه تعاریف کلی نظیر «همه آنچه به همه مردم تعلق دارد» و فقدان برخورداری از پشتوانه تئوریک علمی پذیرفته شده، به عنوان یکی از مشکلات برجسته در این زمینه محسوب می‌شود. امروزه موضوع میراث فرهنگی به عنوان یک موضوع میان رشته‌ای می‌بایست از رویکردهای تخصصی مورد انتظار برخوردار باشد.^۹

مفهوم میراث این قابلیت را دارد که با توجه به شرایط خاص هر فرهنگ و نیز مقتضیات حاکم بر هر زمان و نیز شرایط حاکم بر هر مکان حتی در مورد یک فرهنگ خاص از انعطاف پذیری‌های لازم جهت انطباق با تغییرات و تحولات برخوردار باشد. بر طبق تعریفی که یونسکو از انواع

Journal of Heritage Studies, vol. 4, no. 1, 1998, p. 4.

7. F. Brown, op. cit., p. 41.

8. Mira Burri, "Digital Technologies and Traditional Cultural Expressions; A Positive Look at a Difficult Relationship", *International Journal of Cultural Property*, vol. 17, 2010, p. 33.

9. Peter Larkham, "Heritage as Planned and Conserved" in David Herbert, *Heritage, Tourism and Society*, London; Pinter, 1997, p. 85 in Loulanski, op. cit., p. 208.

میراث فرهنگی ارائه می‌دهد^{۱۰}، برخی از ارکان و مصادیق میراث فرهنگی عبارتند از:

- مناطق و اماکن تاریخی
- اماکن میراث فرهنگی
- بناها و مقبره‌های تاریخی
- اماکن مقدس
- میراث فرهنگی زیر آب^{۱۱}
- موزه‌ها^{۱۲}
- میراث فرهنگی منقول
- صنایع دستی
- زبان
- سنت‌های شفاهی
- آداب، رسوم و اعتقادات
- موزیک و موسیقی
- طب سنتی
- لهجه
- مسابقات و بازی‌های سنتی

تعاریف تفسیری عمدتاً بر ابعاد و جنبه‌های متفاوت میراث فرهنگی متمرکز شده‌اند.^{۱۳} مهمترین مناقشه در تعریف اموال فرهنگی، پرداختن به دو جنبه اقتصادی و فرهنگی موضوعات می‌باشد. اگر برای این دو جنبه، ارزش معادل و کاملاً یکسان در نظر گرفته شود، این می‌تواند دشواری‌هایی را در عمل به وجود آورد. اگر برای بعد فرهنگی اولویت قایل شویم، در آن صورت اموال فرهنگی به معنای فرهنگ و یادمان‌هایی می‌شود که باید برای جامعه حفظ شود و برای مردم احساس نیاز به

10. The Difficult Types of Cultural Heritage at UNESCO Culture Portal, 17 August 2005, available at: www.unesco.org/culture/heritage.

۱۱. حفاظت و حمایت از اموال فرهنگی زیر آب، از آن جهت که متعلق به نسل‌های کنونی و نسل‌ها آتی است، حایز اهمیت می‌باشد. آنچه مسلم است اینکه قوانین و مقرراتی که دولت‌ها در ارتباط با حمایت و حفاظت موثر و کارآمد از اموال زیر آب وضع می‌نمایند، نباید هیچ گونه خللی به اعمال اصل آزادی دریانوردی وارد کند. رک:

Caroline Blanco, "Marine Environment", in Sherry Hutt (ed.), *Yearbook of Cultural Property Law 2007*, Walnut Creek, 2007, pp. 83-85.

۱۲. خصیصه ویژه موزه‌ها ناشی از آن است که این اموال همواره می‌تواند معرف ثروت‌ها و میراث فرهنگی و طبیعی مشترک جهان محسوب شوند. با توجه به اینکه موزه‌ها در زمره اموال فرهنگی بین‌المللی محسوب می‌شوند، بنابراین موضوع مسئولیت‌پذیری دولت‌ها در قبال حمایت و نگهداری از این اماکن به عنوان یکی از مهم ترین موضوعات محسوب می‌شود. برای مطالعه بیشتر در این زمینه می‌توانید رجوع کنید به:

Thomas R. Kline and L. Eden Burgess, "Museum Governance Developments (Trustees Taking Greater Responsibility)" in Hutt, op. cit., pp. 172, 177.

13. David Herbert, *Heritage, Tourism and Society*, Great, Pinter Publisher, 1997 in Loulanski, op. cit., p. 209.

هویت و تعلق را زنده می‌کند. اما اگر صرفاً به بعد اقتصادی اهمیت داده شود، میراث فرهنگی به معنای صناعی می‌شود که قابل بهره برداری می‌باشند. در ارائه یک تعریف جامع و مانع از میراث فرهنگی لازم است که میان فرهنگ^{۱۴} و اقتصاد موازنه برقرار شود و شکاف میان این دو تا حد امکان پر شود.^{۱۵} اموال فرهنگی را می‌توان به اموال منقول و اموال غیرمنقول تقسیم نمود.^{۱۶} تاکنون در عرصه قوانین و اسناد ملی، منطقه‌ای و جهانی یک تعریف جامع و کامل از میراث فرهنگی یا اموال فرهنگی بالاتفاق مورد پذیرش قرار نگرفته است. سازمان جهانی مالکیت فکری در پیش نویس خود مربوط به نمادهای سنتی فرهنگی، یک تعریف موسعی از این مفهوم ارائه نموده است. بر طبق این تعریف، نمادهای فرهنگی سنتی یا نمادهای فرهنگی عامه، همه اشکال اعم از عینی و غیرعینی که بخشی از فرهنگی سنتی را تشکیل می‌دهد، دربرمی‌گیرد. برخی از اشکال میراث فرهنگی عبارتند از:

- ۱- نمادهای فرهنگی لفظی مانند شعر، داستان، اسامی، کلمات، افسانه‌ها، ضرب‌المثل‌ها
- ۲- نمادهای موسیقایی مانند آوازها و موسیقی‌های سنتی
- ۳- نمادهای عملی مانند بازی‌های محلی، جشن‌ها و آیین‌های محلی و مراسم عبادی
- ۴- نمادهای عینی مانند محصولات هنری به ویژه نقاشی‌ها، طرح‌ها، صنایع چوبی، صنایع فلزی، موزاییک، سفال، کوزه و مجسمه سازی^{۱۷}

الف- پویایی و انعطاف‌پذیری مفهوم

پویایی و انعطاف‌پذیری مفهوم اموال فرهنگی ایجاب می‌نماید که تعریف و مصادیق آن مورد بازنگری قرار گیرد. بر طبق تعریف موسع از مفهوم میراث فرهنگی، این مفهوم دربرگیرنده همه آنچه می‌شود که از گذشته به نسل حاضر به ارث رسیده است و بر طبق تعریف مضیق آن، میراث و اموال فرهنگی مشتمل بر چیزهایی است که دارای اهمیت تاریخی و فرهنگی برجسته می‌باشند. پویایی و انعطاف‌پذیری ویژگی جدیدی نیست بلکه همواره در طول تاریخ، تحولات مفهومی گسترده‌ای در مورد اموال و میراث فرهنگی دنبال داشته است. بر طبق تعریف ارائه شده از مفهوم اموال فرهنگی که واجد خصیصه پویایی و انعطاف می‌باشد، میراث و اموال فرهنگی در برگیرنده کلیه کالاها و تولیدات معاصر است که در طول تاریخ شکل گرفته است.^{۱۸}

۱۴. فرهنگ مجموعه‌ای از توانایی‌ها، عادت‌ها، جهان‌بینی‌ها، ارزش‌های اخلاقی و اجتماعی، گرایش‌های سیاسی و ملی و علاقگی است که آدمی به عنوان عضو یک جامعه کسب کرده و موضع و رفتار فرد را نسبت به پدیده‌های اجتماعی و طبیعی تعیین می‌کند. رک: مجتبی نقدی نژاد و اصغر نارویی، حقوق تطبیقی جرایم علیه میراث فرهنگی در حقوق ایران و اسناد بین‌المللی، انتشارات جاودانه، ۱۳۹۰، صص ۴۲-۴۱.

15. Loulanski, op. cit., p. 209.

16. Hassan Jouni, "The Identification and Registration of Cultural Property", in Report on the Meeting of Experts, Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict, ICRC, 2002, p. 85.

17. WIPO, The Protection of Traditional Cultural Expressions/ expressions of Folklore : Revised Objectives and Principles (WIPO, Draft TCE Provisions) in burri, op. cit., p. 37.

18. Jihn Tunbridge and Gregory Ashworth, Dissonant Heritage: The Management of the Past as a Resource

ب- تکثر و چندپارگی

یکی دیگر از ویژگی‌های میراث فرهنگی، تکثر و چندپارگی می‌باشد. در سال ۱۹۷۹ مقارن با اعلام سال میراث فرهنگی در فرانسه، وزیر فرهنگ و ارتباطات وقت فرانسه اعلام کرد که اموال و میراث فرهنگی دیگر سنگ‌ها یا شیشه‌های بی‌جان و مرده که ما را از اشیاء در موزه‌ها جدا می‌کند، محسوب نمی‌شود، بلکه لهجه‌های محلی، مهارت‌ها، تکنیک‌ها، زبان، سنن شفاهی و کتبی و اموال و بناهای ظاهراً کم‌اهمیت را نیز در بر می‌گیرد. بر طبق تعاریفی که بعدها ارائه شد، میراث و اموال فرهنگی در برگیرنده همه چیزهایی است که حاصل تلاش انسان در طول تاریخ بوده و برای ما باقی مانده است و به طور خلاصه همه آنچه که گواه بر گذر زمان از بشریت می‌باشد.^{۱۹} برخی از اندیشمندان ابعاد مختلفی را برای میراث فرهنگی بر شمرده‌اند که عبارتند از:

- میراث فرهنگی ساخته شده: بناهای تاریخی، مقبره‌ها و کاخ‌ها
- میراث فرهنگی زنده: مردم، غذاها، آداب و رسوم و عرف‌ها
- میراث فرهنگی صنعتی: صنایع و فعالیت‌های مختص یک منطقه
- میراث فرهنگی شخصی: اموال، مقبره‌ها و اماکن مذهبی مربوط به اشخاص یا گروه‌هایی از مردم که به جیتی از اهمیت برخوردارند.
- میراث تاریک: مکان‌های جنگ و بقایای زمان جنگ.^{۲۰}

گفتار دوم:

جهانی‌سازی اطلاعات و حمایت از میراث فرهنگی معنوی

دسته‌ای از عوامل اجتماعی مختلف در شکل‌گیری بحث‌ها و مذاکرات عمومی در مورد میراث فرهنگی معنوی که از دهه ۱۹۹۰ آغاز شده، نقش آفرینی کرده است. برخی از این عوامل عبارتند از:

- ۱- ایجاد سیستم اقتصادی نوین که بیش از آنکه مبتنی بر تولید یا کالا باشد، مبتنی بر اطلاعات است.
 - ۲- جهانی شدن شرکت‌ها و مؤسسات عمومی که فاصله زیادی با تقسیم قدرت‌ها در دولت - کشورهای سنتی دارد.
 - ۳- ایجاد شبکه‌های جدید در میان روابط کاری و فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی.^{۲۱}
- جهانی‌سازی بتدریج تبدیل به یک سپر بلای آسان برای هر امری شده که در زندگی معاصر، غیرعادلانه و نامطلوب بنظر می‌رسد. با این وجود نه تمامی بلکه اکثر اندیشمندان منتقد

in Conflict, Chichester, England: John Wiley and Sons, 1996, p. 20 in Ibid., p. 211.

19. Philippe Poirrier, "Heritage and Cultural Policy in France under The Fifth Republic", International Journal of Cultural Policy, vol. 9, no. 2, 2003, p. 219.

20. Loulanski, op. cit., p. 211.

21. Manuel Castells, "Materials for an Exploratory Theory of the Network Society", British Journal of Sociology, vol. 51, no. 1, 2000, pp. 5- 24 in bid., p. 42.

جهانی‌سازی بر این باورند که تمام آثار این پدیده منفی نمی‌باشد.^{۲۲} طرح موضوع اموال فرهنگی معنوی به عنوان یک موضوع جهانی و نیز توانایی گروه‌های حامی و طرفدار جهت فراخوان بین‌المللی از میراث فرهنگی هر دو می‌تواند به عنوان آثار مثبت جهانی‌سازی قلمداد شود.

الف- تهدید تمامیت فرهنگی کشورها در عرصه رسانه‌های جهانی

امروزه همه شهروندان حتی در کشورهای پیشرفته غرب این نگرانی و واکنش را دارند که زبان، رویه‌های سنتی و ارزش‌های آنان توسط مداخلات فرهنگی نشأت گرفته در خارج از کشور خود دستخوش تعرض و تغییر واقع شود. اکنون رسانه‌ها از یک پدیده محلی به یک پدیده جهانی مبدل شده‌اند، از این رو ضرورتاً ایجاد می‌نماید که جنبش خبررسانی و اطلاع‌رسانی در راستای منافع تمامیت فرهنگی محلی کشورها سوق داده شود. به طور نمونه در اروپا و ایالات متحده، یکپارچگی نفوذناپذیر رسانه‌ها در عرصه بین‌المللی این نگرانی را از سوی اندیشمندان در این زمینه تشدید کرده است که ارائه اخبار و اطلاعات و طرح نظرات مختلف به طور جدی حمایت از اموال فرهنگی معنوی کشورها را به مخاطره انداخته است.^{۲۳}

اکنون در دیدگاه‌های نظری ارائه شده، این ایده مطرح می‌باشد که جریان جهانی‌سازی فرهنگی ممکن است احساس تعلق یک جامعه به هویت و اصالت خود را با تهدید مواجه نماید.^{۲۴} اما بنظر می‌رسد آنچه بیشتر از احساس هویت و اصالت در معرض خطر قرار گرفته است، بحران میراث فرهنگی می‌باشد. نرم‌ها، نهادها و آموزه‌های اجتماعی، ارزش‌ها و آموزه‌های اخلاقی و فرهنگی حاکم بر هر جامعه باید به عنوان یکی از اشکال اموال فرهنگی خواه شخصی و خواه جمعی مورد حمایت قرار گیرد.^{۲۵}

ب- حمایت از اموال فرهنگی معنوی در حقوق بین‌الملل اقتصادی

افزایش روزافزون اهمیت اقتصادی اطلاعات خود می‌تواند موید لزوم حمایت از میراث فرهنگی

۲۲. برای مطالعه بیشتر در این زمینه می‌توانید رجوع کنید به: محمدرضا ضیایی بیگدلی، «جهانی‌شدن حقوق بین‌الملل؛ چالش قرن بیست و یکم»، مجموعه مقالات هفته پژوهش در دانشکده حقوق و علوم سیاسی، انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۸، صص ۱۴۸-۱۳۱.

۲۳. در مورد نقش زمان و مکان در انتقال اطلاعات می‌توانید رجوع کنید به:

Paul Virilio, *The Information Bomb*, London ; Verso, 2000 , p. 113 in F. Brown, , op. cit. , p. 43.

در مورد آثار بهره برداری انحصاری از رسانه‌های جهانی و اعمال نظارت بر آنها رجوع کنید به:

PeterDrahos and John Braithwait, *Information Feudalism: Who Owns the Knowledge Economy?*, New York: The New York Press, 2003; Lawrence Lessig, *Free culture : How Big Media Uses Technology and the Law to Lock Down Culture and Control Creativity*, New York; Penguin, 2004; KembrewMcLeod, *Owning Culture: Authorship, Ownership and Intellectual Property Law*, New York: Peter Langm 2001 in F. Brown, , op. cit. , p. 43.

24. Tyler Cowen, *Creative Destruction ; how Globalization the World's Culture* , Princeton, N.J.: Princeton University Press, 2003.

25. F. Brown, , op. cit. , p. 43.

معنوی جوامع باشد. کپی رایت، بهره برداری انحصاری از اختراعات، علائم تجاری و امور محرمانه تجاری به عنوان عوامل کلیدی حقوق مالکیت فکری در عرصه بین‌المللی مطرح می‌باشد. بازارهای جهانی نیازمند یک نظام جهانی جهت اعمال کنترل بر حمایت از حقوق مالکیت فکری می‌باشند، از این رو موافقتنامه تریپس^{۲۶} و اسناد قانونی مشابه از سوی منتقدان جهانی سازی مورد هدف قرار گرفته‌اند. آنچه مسلم است اینکه مالکیت فکری دارای آثار انکارناپذیری بر زندگی سیاسی، فرهنگی و اقتصادی همه جوامع می‌باشد.^{۲۷}

گفتار سوم:

آثار فناوری نوین بر اموال فرهنگی

امروزه فناوری نوین بر دسترسی به اطلاعات، فضای ارتباطات، فرآیند شکل‌گیری فرهنگ، حفاظت از اطلاعات و انتقال آن تأثیرات گسترده‌ای داشته است.

الف - مکانیسم‌های نوین و تنوع نوین

زبان و لهجه‌های محلی به عنوان یکی از مصادیق میراث فرهنگی هر کشور به حساب می‌آید. امروزه دغدغه حفاظت از میراث فرهنگی در عرصه ارتباطات و فناوری نوین می‌تواند یک موضوع مهم قلمداد شود. هنوز بعد از گذشت چندین دهه از فراگیر شدن اینترنت در عرصه ارتباطات جهانی، غالب سایت‌ها و اطلاعات موجود در آن به زبان انگلیسی ارائه می‌شود، حال آنکه مردم سراسر جهان ترجیح می‌دهند که اخبار و اطلاعات محلی خود را به زبان خود بخوانند. بنابراین حفاظت از میراث فرهنگی ایجاب می‌نماید که همواره در طی فرآیند جهانی شدن، توجهات و دغدغه‌های منطقه‌ای و محلی خود را نیز به فراموشی نسپارند.

ب - انواع جدید تولیدات

دسته دیگری از تغییرات که ناشی از تأثیرات فناوری نوین اطلاعات بر عرصه اموال فرهنگی می‌شود، مربوط به محتوا و انواع محصولات و تولیدات مربوط به اطلاعات، دانش و سرگرمی می‌شود. شکل‌گیری شبکه‌های اجتماعی میان افراد و گروه‌هایی از افراد در جامعه، روابط جدیدی را میان افراد ایجاد می‌کند. در یک لحظه هر فرد می‌تواند در عرصه فضای مجازی خود را در معرض ارتباط با میلیون‌ها انسان دیگر قرار دهد و این قابلیت، خود می‌تواند منجر به شکل‌گیری جنبه‌ها فرهنگی متعدد شود. امروزه وقتی سخن از حفاظت از اطلاعات و میراث فرهنگی به میان می‌آید، ناگزیر می‌بایست جنبه‌های فرهنگی انکارناپذیر فناوری نوین اطلاعات را نیز مد نظر قرار دهیم.

26. TRIPs (Trade – Related Aspects of Intellectual Property) Agreement

27. Scott Lash, Critique of Ineormation , London, Sage Publications, 2002, pp. 81-82 in Ibid. , p. 44.

گفتار چهارم:

حمایت از اموال فرهنگی معنوی در آینه اقدامات بین المللی

یک نقطه عطف در تلاش‌ها و اقدامات بین المللی به عمل آمده جهت حمایت از اطلاعات و اموال فرهنگی سنتی، تصویب کنوانسیون حمایت از میراث فرهنگی معنوی توسط یونسکو در سی و دومین کنفرانس عمومی سازمان در سال ۲۰۰۳ می‌باشد. این کنوانسیون اتخاذ یک سلسله اقداماتی را برای تضمین نهایی اموال فرهنگی معنوی از جمله از طریق شناسایی، ثبت، تحقیق، حفاظت، حمایت، ارتقاء و افزایش اطلاعات از طریق آموزش رسمی و غیررسمی و نیز تجدید حیات جنبه‌های مختلف چنین میراثی را از کشورهای عضو درخواست می‌کند.^{۲۸}

این کنوانسیون باید چارچوب تلاش‌های گسترده‌تر یونسکو جهت ارتقای اطلاعات جهانی در خصوص به رسمیت شناختن حق ملت‌ها در دفاع از فرهنگ خود در مقابل ملاحظاتی و تأثیرگذاری‌های خارجی ناخواسته مورد توجه قرار گیرد. یکی از چالش برانگیزترین اقدامات در عرصه بین المللی در این زمینه تهیه پیش نویس کنوانسیون موسوم به کنوانسیون تنوع فرهنگی می‌باشد که بر طبق آن، فرهنگ‌های محلی را از طریق به رسمیت شناختن حق دولت‌های عضو در اعمال کنترل بر واردات محصولات فرهنگی بیگانه از جمله کتاب، فیلم و موزیک مورد حمایت قرار می‌دهد. البته شایان ذکر است که چنین رویه‌ای بشدت مغایر با منافع و عملکرد بزرگترین شرکت‌های رسانه‌ای جهان می‌باشد و از این رو برخی از کشورها آن را صراحتاً مغایر با آزادی بیان و نیز آزادی تجارت دانسته‌اند.^{۲۹}

کنوانسیون حمایت از میراث فرهنگی معنوی از دولت‌های عضو درخواست می‌کند که از منابع الکترونیکی و مجازی به منظور مقابله با از دست رفتن و کمرنگ شدن سنت‌های محلی بهره بجویند. با این وجود، برخی از جوامع بومی که تمایل زیادی جهت مشارکت در این اقدام از خود نشان نمی‌دهند، ابراز نگرانی می‌کنند از اینکه میراث و اموال فرهنگی آنها در فضای مجازی از حمایت‌های لازم برخوردار نمی‌باشد و به سهولت ممکن است مورد تعرض و حتی بهره‌برداری قرار گیرد.^{۳۰}

اکنون سازمان جهانی مالکیت فکری و انجمن امریکایی پیشبرد علم هر دو حامی عمده در زمینه حمایت از اموال فرهنگی معنوی در عرصه بین المللی می‌باشند و کشورهای هند و چین نیز به عنوان مهم‌ترین کشورها در این عرصه نقش آفرینی می‌کنند.^{۳۱}

28. The Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage (CSICH)

29. Peter Ford, "Global Pushback Against 'Titanic' Culture" Cristian Science Monitor, 20 October 2003, p. 1 in F. Brown, , op. cit., p. 47.

30. akshayaMukul, " government*Intangible Heritage Plan", Time of India, 2 October 2003, available at: www.timesofindia.com

31. World Intellectual Property Organization (WIPO), "portal of Online Databases anndRegistries of Traditional Knowledge and Genetic Resources", 28 July 2004, available at: www.wipo.int/tk/en/databases/tkportal/index.html. Geneva; American Association for the Advancement of Science (AAAS), "Traditional Ecological Knowledge Prior Art Database", 28 July 2004, available at: ip.aaas.org/tekindex.nsf Washington, Dc.

در بحث‌ها و مذاکرات جهانی در مورد میراث فرهنگی معنوی برخی از ابهامات همچنان باقی مانده است. یکی از این موضوعات، برقراری موازنه میان میراث فرهنگی به عنوان یک منبع برای تمام بشریت از یک سو و یک منبع متعلق به جوامع محلی خود می‌باشد. بیشتر اسناد بین‌المللی موجود حاکی از آن است که اطلاعات سنتی و فرهنگ عامه، میراث مشترک تمام بشریت می‌باشد. با این وجود در اظهارنظران اندیشمندان همچنان اختلاف نظر در این زمینه وجود دارد.^{۳۲} به رسمیت شناختن جنبه عمومی اموال و میراث فرهنگی مستلزم به رسمیت شناختن مسئولیت‌ها و نیز حقوق در این زمینه می‌باشد. چنین مسئولیت‌هایی منجر به حفاظت از اموال و کالاهای فرهنگی در مقابل زیان‌ها و صدمات فرهنگی، اجتماعی و سیاسی احتمالی می‌باشد. بدون وجود چنین مسئولیتی، جنبه عمومی میراث فرهنگی می‌تواند صرفاً مبدل به یک ایدآل ذهنی شود. یکی از پیش زمینه‌های لازم جهت به رسمیت شناختن و نهادینه شدن ابعاد عمومی میراث فرهنگی، پذیرش تنوع فرهنگی به عنوان یک ارزش است. برخی از جوامع از پذیرش این امر سر باز می‌زنند، زیرا وجود تنوع را به عنوان مهم‌ترین عامل چندپارگی و عدم یکنواختی فرهنگی می‌دانند.^{۳۳}

گفتار پنجم:

تحولات کارکردی در مفهوم اموال فرهنگی

اغلب اموال فرهنگی به عنوان بخشی از گذشته ما که در حال حاضر نیز برای اهداف معاصر که ممکن است اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و یا سیاسی باشد، انتخاب می‌شوند. مفهوم اموال و میراث فرهنگی بر طبق تحولات به وجود آمده در نیازها و درخواست‌های مردم ممکن است، دستخوش تغییر شود و بنابراین بر طبق رویکرد کارکردی مفهوم اموال فرهنگی می‌تواند تعریف شود.

الف- تحول کارکرد اموال فرهنگی از بناها و اماکن به مردم

بر طبق رویکرد انسانی‌تر شدن که در همه ابعاد و شاخه‌های علوم مختلف تحولاتی را به وجود آورده است. در نظریه‌های مربوط به اموال و میراث فرهنگی نیز رفته رفته با پر رنگ‌تر شدن نقش و اهمیت انسان‌ها و ارزش فعالیت‌های انسانی، فاصله میان اماکن تاریخی و انسان‌ها به عنوان سازندگان و استفاده‌کنندگان از آنها به حداقل رسیده است. امروزه میراث و اموال فرهنگی در برگیرنده کالاهایی اعم از عینی و غیرعینی (معنوی) می‌باشند که در چارچوب‌های اجتماعی،

۳۲. بسیاری از اندیشمندان در آثار خود به تجزیه و تحلیل دیدگاه‌های خود در زمینه چگونگی برقراری موازنه میان مالکیت محلی و مالکیت جهانی اموال فرهنگی پرداخته‌اند. برای مطالعه بیشتر در این زمینه می‌توانید مراجعه کنید به:

Janet Blake, "On Defining the Cultural Heritage", *International and Comparative Law Quarterly*, vol. 49, 2000, pp.61-85; John Henry Merryman, "two Ways of thinking about Cultural Property", *American Journal of International Law*, vol. 80, 1986, pp. 831- 853.

33. Rosemary Coombe, "fear, Hope and Longing for the Future of Authorship and a Revitalized Public Domain in Global Regimes of Intellectual Property", *Depaul Law Review*, vol. 53 2003, p. 1185 in F. Brown, , op. cit. , pp. 49- 50.

فرهنگی و سیاسی مبین ارزش‌ها و ایده‌های مردم هم عصر خود می‌باشند و برای انتقال فرهنگی مردم می‌تواند به کار آید. در واقع اموال و میراث فرهنگی بسیار تحت تأثیر ارزش‌های انسانی معاصر قرار گرفته‌اند و از این رو توسعه مفهومی آن امری کاملاً مورد انتظار می‌باشد. اموال فرهنگی به لحاظ مفهومی در مرحله گذار بسر می‌برد که هم برای کارایی در عصر حاضر و هم به جهت اثربخشی در آینده می‌بایست توسعه لازم را پیدا کند. حمایت از میراث فرهنگی به عنوان یک موضوع کاملاً انسان محور مطرح می‌باشد که همین امر می‌تواند به ارزش و اهمیت این موضوع بیش از پیش بیفزاید.^{۳۴} میراث فرهنگی می‌تواند منعکس کننده تنوع فرهنگی باشد. عمدتاً ارزش و اهمیت میراث و اموال فرهنگی در چهار زمینه اصلی به رسمیت شناخته شده است که عبارتند از: اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و عملی.^{۳۵}

ب- تحول کارکرد اموال فرهنگی از هدف به وسیله

باید تأکید شود که رویکرد انسانی شدن مفاهیم در زمینه حمایت از اموال فرهنگی نیز کاملاً انعکاس یافته است. این رویکرد معیار با رویکردی است که صرفاً متمرکز بر هدف قرار دادن میراث فرهنگی می‌باشد. در رویکرد انسانی شدن، هدف اولیه، انسان است و حفاظت از اموال فرهنگی در پرتو حمایت از حقوق بشر معنا پیدا می‌کند. اکنون می‌توان گفت که دو دیدگاه در این زمینه وجود دارد: رویکرد هدف محور و رویکرد کارکردگرا.^{۳۶}

۱- رویکرد هدف محور

بر طبق این دیدگاه، هدف فرهنگی در محور اصلی توجه قرار دارد و حمایت از اموال فرهنگی به عنوان یک ارزش کاملاً مستقل در نظر دارند. طرفداران این دیدگاه تأکید می‌کنند که تعیین یک کارکرد اجتماعی برای یک هدف اجتماعی در جامعه غیرممکن است، زیرا در نظر گرفتن منافع انسانی به عنوان یک ملاک اولیه به معنای نادیده گرفتن اهداف اصلی حفاظت از اموال فرهنگی می‌باشد.^{۳۷}

۲- رویکرد کارکردگرا

بر طبق این دیدگاه، اموال فرهنگی را نمی‌توان منفک از جامعه و اهمیت و ارزش آن در فرآیندهای

34. Kate Clarck and Paul Drury, "From Monuments to People: The Functions of Cultural Heritage in a Changing Europe" in *Forward Planning: The Functions of Cultural Heritage in a Changing Europe*, 113- 117, Council of Europe, 2000, available at: http://www.Coe.int/T/E/Cultural_Co-operation/Heritage/Resources/ECC-PAT20000161.pdf.

۳۵. در کشور انگلستان سازمان میراث، یک نهاد دولتی می‌باشد که توجه به تمام این جنبه‌ها و ابعاد چهارگانه را در مورد اموال فرهنگی این کشور بر عهده دارد. یکی از مهم ترین اسناد این سازمان «سند حفاظت از اماکن تاریخی» می‌باشد که در سال ۱۹۹۷ به تصویب رسید. رک: "Sustaining the Historic Environment" (1997).

36. Tolina, op.cit., p. 216.

37. Markus Muller, "Cultural Heritage Protection: Legitimacy, Property and Functionalism", *International Journal of Cultural Property*, vol.7, no. 2, 1998, p.397.

اجتماعی در نظر گرفت. دیدگاه کارکردگرا بر این تأکید می‌کند که نمی‌توان میراث فرهنگی را منفک از مردم در نظر گرفت، زیرا نقش انسان در بنا کردن و شناساندن این اموال به عنوان میراث و اموال فرهنگی انکار ناپذیر است. به عبارت دیگر ما در جهانی زندگی می‌کنیم که اساس و مبنای آن بر امور اجتماعی پایه ریزی شده است و نمی‌توان پدیده‌های موجود در آن را در فضایی منفک از واقعیات موجود در آن مورد تحلیل و بررسی قرار داد. در نهایت با توجه به ابعاد اجتماعی و درهم تنیده فرهنگ و میراث فرهنگی و نیز با توجه به ابعاد انسانی موضوعات بنظر می‌رسد که رویکرد کارکردگرا بر رویکرد هدف محور اولویت دارد.^{۳۸}

گفتار ششم:

توسعه پایدار و حفاظت از اموال فرهنگی

یکی از موضوعات مهم در ارتباط با لزوم توسعه مفهومی اموال فرهنگی بر مبنای انسانی‌تر شدن مفاهیم، توجه به رابطه میان توسعه پایدار انسانی و میراث فرهنگی می‌باشد که ریشه در مباحث فلسفی دارد. این مهم می‌تواند منجر به برقراری سازش میان اهداف توسعه‌ای و حفاظت از اموال فرهنگی و برقراری موازنه مطلوب‌تر میان جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی توسعه پایدار شود. در این چارچوب، مفهوم میراث فراتر از «یک بخش انفکاک ناپذیر از محیط زیست»^{۳۹} رفته، بلکه به عنوان عناصر و ارکان «رفاه انسانی»^{۴۰} و یک جزء مهم و کلیدی از «کیفیت زندگی»^{۴۱} قلمداد می‌شود، البته با تأکید بر اینکه محیط زیست دارای جنبه‌های فرهنگی انفکاک ناپذیر از طبیعت می‌باشد. باید توجه داشت که محیط زیست طبیعی و و محیط زیست فرهنگی هر دو به عنوان اجزای یک فرآیند حفاظتی واحد از محیط زیست محسوب می‌شوند. بنابراین امروزه تحقق حفاظت پایدار از اموال فرهنگی مستلزم مدیریت پایدار روستاها، شهرها و همه جا در کل می‌باشد.

به رغم اینکه حفاظت از اموال فرهنگی فاقد هر گونه مفهوم و کارکرد اجتماعی بود و خودش فی نفسه هدف محسوب می‌شد، اکنون حفاظت از اموال فرهنگی به عنوان یک ابزار اساسی برای تحقق اهداف جهانی توسعه پایدار جوامع در سطوح اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی محسوب می‌شود. در پرتو اهداف و اصول توسعه پایدار، اموال فرهنگی واجد ارزش بنیادین معاصر می‌گردد و اهمیت کارکردی انفکاک ناپذیر قابلیت‌های توسعه‌ای اجتماعی آن بیش از پیش نمایان می‌شود. از این رو حفاظت از اموال فرهنگی امروزه هم به عنوان یک وسیله و هم به عنوان یک هدف در راستای تحقق توسعه پایدار در جوامع انسانی قلمداد می‌شود. حفاظت از اموال فرهنگی می‌تواند به عنوان یک جنبه فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی از توسعه پایدار

38. Ibid., p.398.

39. "an integral part of the environment"

40. "human well-being"

41. "quality of life"

محسوب شود که می‌تواند کارکرد پایدار در سه سیستم کاملاً وابسته به یکدیگر طبیعت، جامعه و اقتصاد داشته باشد. واقعیت آن است که اتخاذ یک رویکرد توسعه‌ای در قبال اموال فرهنگی می‌تواند بیشتر به حفظ منافع نسل حاضر و نسل‌های آتی کمک نماید. بر همین مبنا حفاظت از میراث فرهنگی برای همه جامعه امکان مشارکت در منافع مثبت حاصل از یک اقتصاد جهانی شده را فراهم می‌آورد، البته به رغم اینکه آثار منفی ناشی از جهانی شدن را نیز نباید از نظر دور داشت. امروزه برقراری سازش میان میراث فرهنگی و توسعه پایدار می‌بایست به یک سیاست و استراتژی در سطوح محلی، ملی، منطقه‌ای و جهانی قلمداد شود.^{۴۲}

نتیجه

تحولات به وجود آمده در عرصه فناوری اطلاعات و علوم ارتباطات تا حد زیادی توانسته اموال فرهنگی و حفاظت از آن را تحت تأثیر قرار دهد. بر این اساس نمی‌توان سخن از اموال فرهنگی به میان آورد، لیکن مقتضیات و آثار ناشی از ارتباطات مردم در جوامع مختلف در فضای مجازی را نادیده گرفت. موضوع تنوع فرهنگی به عنوان یکی از ابعاد حفاظت از میراث فرهنگی همواره یک موضوع بحث براگیز در عرصه ارتباطات نوین محسوب می‌شود. امروزه شکل‌گیری فضای مجازی و فراگیر شدن ارتباطات در سراسر جهان این ضرورت را به وجود آورده که حفاظت از میراث فرهنگی را در پرتو آثار ناشی از فناوری اطلاعات مد نظر قرار دهیم. مروری اجمالی بر عرصه ارتباطات در جهان معاصر به وضوح نشان می‌دهد که شکل‌گیری یک شبکه ارتباطی میان مردم، ابعاد نوینی از موضوعات فرهنگی و حتی اموال فرهنگی را به دنبال داشته است. انسانی‌تر شدن و پویاتر شدن مفهوم اموال فرهنگی با توجه به تحولات به وجود آمده خصوصاً در چند دهه اخیر ضرورت توسعه مفهومی آن را ایجاب می‌نماید. بر طبق رویکرد انسانی‌تر شدن موضوعات دیگر، صرف حفاظت از اموال فرهنگی، هدف محسوب نمی‌شود، بلکه موضوع اموال فرهنگی و حمایت از آن می‌بایست به عنوان یک وسیله در جهت نیل به اهداف توسعه پایدار انسانی در جوامع به خدمت گماشته شود. به مفهوم اموال فرهنگی می‌بایست با لحاظ نمودن ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، زیست محیطی و از همه مهم‌تر با در نظر گرفتن منافع نسل حاضر و نسل‌های آتی می‌بایست نگریده شود. در رویکرد کارکردگرا، هدف اولیه انسان است و حفاظت از اموال فرهنگی نیز در پرتو حمایت از حقوق بشر معنا پیدا می‌کند، زیرا نمی‌توان اموال فرهنگی را منفک از مردم در نظر گرفت. بهره‌جستن از حفاظت از اموال فرهنگی به عنوان یک وسیله برای نیل به اهداف توسعه‌ای می‌تواند منطبق با اصول توسعه اجتماعی - اقتصادی قرن ۲۱ از جمله جهانی‌سازی، تنوع فرهنگی، پایدار بودن و مسؤولیت‌پذیری بازیگران در عرصه‌های مختلف باشد. مضافاً بر اینکه حفاظت از اموال فرهنگی مویده احساس تعلق و احساس هویت در جوامع مختلف می‌باشد.

فهرست منابع

- سید قاسم زمانی، «فرآیند انسانی شدن حقوق بین‌الملل و چالش‌های فراروی آن»، مجموعه مقالات هفته پژوهش در دانشکده حقوق و علوم سیاسی، انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۸۸، صص ۱۰۳-۹۳.
- مجتبی نقدی نژاد و اصغر نارویی، حقوق تطبیقی جرایم علیه میراث فرهنگی در حقوق ایران و اسناد بین‌المللی، انتشارات جاودانه، ۱۳۹۰.
- محمد رضا ضیایی بیگلری، «جهانی شدن حقوق بین‌الملل؛ چالش قرن بیست و یکم»، مجموعه مقالات هفته پژوهش در دانشکده حقوق و علوم سیاسی، انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۸۸، صص ۱۴۸-۱۳۱.
- AkshayaMukul, "government'Intangible Heritage Plan", Time of India, 2 October 2003, available at: www.timesofindia.com
- Hassan Jouni, "The Identification and Registration of Cultural Property", in Report on the Meeting of Experts, Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict, ICRC, 2002
- Janet Blake, "On Defining the Cultural Heritage", International and Comparative Law Quarterly, vol. 49, 2000, pp.61-85 ; John Henry Merryman, "two Ways of thinking about Cultural Property", *American Journal of International Law*, vol. 80, 1986
- Kate Clarck and Paul Drury, "From Monuments to People: The Functions of Cultural Heritage in a Changing Europe" in Forward Planning :The Functions of Cultural Heritage in a Changing Europe , 113- 117, Council of Europe , 2000, available at: [http://www.Coe.int/T/E/Cultural_Co-operation/Heritage/Resources/ECC-PAT\(20000161\).pdf](http://www.Coe.int/T/E/Cultural_Co-operation/Heritage/Resources/ECC-PAT(20000161).pdf).
- Manuel Castells, "Materials for an Exploratory Theory of the Network Society", *British Journal of Sociology*, vol. 51, no. 1, 2000
- Markus Muller, "Cultural Heritage Protection: Legitimacy, Property and Functionalism", *International Journal of Cultural Property*, vol.7, no. 2, 1998.
- Michael F. Brown, "Heritage Trouble : Recent Work on the Protection of Intangible Cultural Property", *International Journal of Cultural Property*, vol. 12, 2005
- Mira Burri, " Digital Technologies and Traditional Cultural Expressions; A Positive Look at a Difficult Relationship", *International Journal of Cultural Property*, vol. 17, 2010
- Philippe Poirrier, " Heritage and Cultural Policy in France under The Fifth Republic", *International Journal of Cultural Policy*, vol. 9, no. 2, 2003,
- Sherry Hutt (ed.), *Yearbook of Cultural Property Law 2007*, Walnut Creek, 2007.
- Susan Pearce , "The Construction and Analysis of the Cultural Heritage : Some Thoughts " *International Journal of Heritage Studies.*, vol. 4 , no. 1, 1998
- The Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage (CSICH)
- Tolinaloulanski, " Revising the Concept for Cultural Heritage : The Argument for a Functional Approach", *International Journal of Cultural Property*, vol. 13, 2006,
- World Intellectual Property Organization (WIPO), " portal of Online Databases annndRgistries of Traditional Knowledge and Genetic Resources " , 28 July 2004, available at: www.Wipo.int/tk/en/databases/tkportal/index.Html

“Functional” Concept Evolution of Cultural Property in a More Humanization of International Law

Hooriyeh Hosseini Akbarnezhad

Abstract:

This article presents a more human, dynamic, and holistic perspective of cultural heritage, closely referring to the currently observed changes in its conceptual development. It argues that the conceptual focus of cultural heritage has shifted alongside three interrelated and complementary directions: 1) from monuments to people; 2) from objects to functions; and thus 3) from preservation per se to purposeful preservation, sustainable use, and development. Conclusions are drawn in favor of an adequate reexamination and readaptation of the conceptual framework of cultural heritage, based on accepting its new functional socioeconomic dimension and integrating multiple perspectives from a variety of academic fields.

Keywords: Cultural property, Cultural heritage, Intangible cultural property, International Law, Function

JOURNAL OF LEGAL RESEARCH

VOL. X, No. 2

2011-2

Articles

- The Differences between Mistake and Ignorance to the Subject-Matter of Contract
- Bankruptcy in Fault and Fraud: From Commercial Code to Islamic Penal Code
- Complicity in Unintentional Crimes
- Concept and Nature of Future Contracts
- Analysis The Theory of the Unification of Transnational Commercial Contracts Law
- Peace and Human Rights in Curriculum under the International Instruments

Special Issue: Cultural Heritage Law: Capacities and Challenges

- Unable Justice and Preservation of Cultural Heritage
- Islamic Penal Code of Iran on Crimes against Cultural Property: 566 bis Article
- Copyright Protection for Architectural Works
- Some Strategic Developments in Restitution of the Cultural Property in Contemporary International Law
- New Developments in Restitution of Cultural Property with a View to Restitution of Indigenous People's Cultural Property
- The Protection of Cultural Property in Times of Armed Conflicts: The Practice of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia
- "Functional" Concept Evolution of Cultural Property in a More Humanization of International Law
- Deficiencies in Legislations for Protection of Cultural Heritage
- Right on the Historical Name of the Persian Gulf from the Perspective of International Law
- Examining Various Mechanisms for International Disputes over Cultural Properties

S. D. I. L.

The S.D. Institute of Law

Research & Study

ISSN: 1682-9220